

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У. 9779/16
29.09.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Руже Урошевић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Еленом Петровић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца из ул. бр. изјављеној против туженог Поверника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, ради поништаја решења број: 07-00-00109/2015-03 од 30.05.2016. године, у правној ствари приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против одговора-обавештења Градске управе града Смедерева, бр. 037-907/2014-08 од 29.12.2014. године, због недобијања тражених информација по његовом захтеву од 11.12.2014. године, за приступ информацијама од јавног значаја. Поменути одговором, донетим поводом тужиочевог обраћања захтевом бр. 037-907/2014-08 обавештен је да у архиви Одељења за урбанистичко-комуналне, имовинско-правне, пословни простор и инспекцијске послове Градске управе Смедерево, не постоји правноснажно решење о експропријацији 03 број: 10709/58 од 10.09.1964. године, за катастарску парцелу број 289 старог премера КО Радицац, као и друга документација наведена у поднетом захтеву.

Тужбом поднетом Управном суду дана 01.07.2016. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа јер сматра да је противно одредбама Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и заштити података о личности, те одредбама Закона о општем управном поступку, као и да је неприхватљив закључак туженог који је навео да нема истражна овлашћења да утврђује истинитост навода органа власти датих у погледу поседовања тражених информација. Појашњава да се обратио Градској управи града Смедерева и Основном суду у Смедереву са захтевом да му се достави документација која је сачињена приликом експропријације непокретности у катастарској општини Радицац која је била у власништву његовог правног претходника. Основни суд у Смедереву га је обавестио

да није овлашћен да доноси решења о експропријацији те да се с тим у вези обрати органу управе. Међутим, орган управе је тужиоца обавестио да не располаже траженом документацијом. Сматра да су у конкретном случају надлежни органи поступили противно одредбама закона, пре свега зато што одлуку о поднетом захтеву нису донели у законском року, а осим тога само су навели да не поседују тражену информацију. Указује да добијено обавештење не садржи поуку о правном леку, као и да ни Градска управа града Београда, а ни Основни суд у Смедереву, о поднетом захтеву нису обавестили Повереника, иако су на то били обавезни по закону. Сматра да је тужени орган оспореним решењем само делимично одлучио о његовој жалби и то само у делу који се односи на Градску управу града Смедерева али не и у односу на Основни суд у Смедереву. Са ових и других разлога ближе наведених у тужби, предлаже да се тужба уважи, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање, као и да суд обавезе тужени орган да му надокнади трошкове на име судских такси по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу остајући при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења, предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, поступајући у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Наиме, из списка предмета ове правне ствари произлази да је тужилац дана 11.12.2014. године Градској управи града Смедерева поднео захтев за приступ информацијама од јавног значаја на основу члана 15. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, којим је од органа тражио копију документа који садржи информацију која се односи на експропријацију непокретности у катастарској општини Радинац за катастарске парцеле бр. 289 од његовог претходника. Првостепени орган је поводом поднетог захтева тражиоцу информације доставио обавештење у коме га је известио да у Архиви не постоји правноснажно решење о експропријацији за тражену катастарску парцелу као ни друга документација наведена у захтеву. Тужени орган је у поступку по жалби, по разматрању навода жалбе, одговора првостепеног органа и осталих списка нашао да је иста неоснована. Ово стога, што је орган власти одговором бр. 037-907/2014-08 од 29.12.2014. године жалиоца обавестио да не поседује тражене документе, на који начин је поступио у складу са одредбама члана 16. и 19. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Имајући у виду наведено чињенично стање, правилно је и по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је у поступку, спроведеном без повреда правила поступка, одбио као неосновану жалбу тужиоца, изјављену против обавештења првостепеног органа, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Ово стога, што је у поступку који је претходио доношењу побијаног обавештења првостепеног органа, а на основу доказа који се налазе у списима предмета, несумњиво утврђено да је Градска управа града Смедерева, доношењем обавештења број 037-907/2014-08 од 29.12.2014. године, које је достављено тужиоцу као тражиоцу информације, поступио у складу са својом обавезом прописаном одредбом члана 16. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("Службени гласник РС", број 120/04..36/10), којом је поред осталог, прописано да је орган власти дужан да без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, тражиоца обавести о поседовању информације, стави му на увид документ који садржи тражену информацију, односно изда му или упути копију тог документа.

Суд је ценио навод тужбе којим се указује да је оспореним решењем делимично одлучено о жалби, односно да је одлучено само у делу који се односи на информацију тражену од Градске управе града Смедерева, а не и о жалби која се односи на непоступање Основног суда у Смедереву, али је нашао да исти није основан. Ово са разлога што су Градска управа града Смедерева и Основни суд у Смедереву два посебна органа власти у смислу одредбе члана 3. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, па је Повереник раздвојио поступке по жалби у односу на наведене органе власти и донео две посебне одлуке и то, оспорено решење у односу на Градску управу града Смедерева и решење бр. 07-00-00180/2015-03 од 30.05.2016. године, у односу на Основни суд у Смедереву.

Суд је ценио и навод тужиоца којим се указује да орган власти није поступио у складу са одредбом члана 16. став 10. Закона о слободном приступу од јавног значаја јер одлука по поднетом захтеву није донета у законском року, у прописаном облику, нити садржи поуку о правном леку, али је нашао да је и овај навод неоснован. Ово са разлога, што се наведена одредба примењује само када орган власти у целини одбије или делимично одбије захтев тражиоца информације, а што није случај у конкретној правној ствари, па је орган власти поступио у складу са законом када је одговором од 29.12.2014. године тужиоца обавестио да не поседује тражене информације. Притом је, по оцени суда, без утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, навод тужиоца да орган власти није поступио по поднетом захтеву у законом прописаном року, са разлога што се питање непоступања у прописаном року тиче прекршајне одговорности, о којој се расправља у посебном поступку.

Нетачан је и навод тужиоца да орган власти о поднетом захтеву није обавестио Повереника у складу са чланом 19. истог закона, будући да је суду достављен акт органа власти 037-907/2014-08 од 23.01.2015. године, којим је туженом прослеђен предметни захтев тужиоца уз образложење да орган власти не поседује тражене информације. Осим тога, поступајући по захтеву у складу са чланом 20. став 2. поменутог закона, тужени орган је правилно упутио тужиоца да се ради прибављања информација обрати Историјском архиву Смедерева или Републичком геодетском заводу.

Обзиром на изнето, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је донео одлуку као у ставу првом диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на успех тужиоца у овој управној ствари, па је одлучио као у ставу другом диспозитива пресуде, на основу одредаба чланова 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 150. став 1. и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.09.2016. године, 9 У. 9779/16

Записничар
Елена Петровић, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправља
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП